

CRISTIANS A LA INTÈMPÈRIE

St. Joan de Laterà és una basílica romana que va tenir una especial significació. Una antiga tradició l'anomena "mare i cap de totes les esglésies de la Ciutat i del món". Però fet i fet és un edifici. I salta a la vista que avui tot el món cristià no festeja pas un edifici, per interessant que sigui sinó el "misteri" del temple.

Les celebracions de l'Església sempre se centren en Crist. L'evan-geli d'avui ens el presenta relativitzant el temple i purificant els que són a dins. El temple de Jerusalem en els temps de Jesús era bell i grandíols. Havien tardat més de quaranta anys en construir-lo i sim-bolitzava de formes diverses la presència de Déu enmig del poble d'Is-rael.

Quan el Fill de Déu plantà entre els homes el seu tabernacle, els símbols empal·lidiren com la claror del gresol quan neix el dia. El lloc eminent de l'encontre entre Déu i l'home ja no fou més un edifi-ci, sinó la persona de Jesucrist, Déu i home vertader. I el seu Cos, Santuari de Déu per sempre, llueix les marques glorioses del Sacrifi-ci definitiu.

El cristià, per tant, viu exposat a una intempèrie saludable: l'exi-gència de conversió el purifica com el vent de tardor fuetreja la serra-lada. I com la pluja menuda de l'hivern, la Sang gloriosa de Crist el regenera. Els temples fets de pedres i maons fan el seu servei quan ens apleguen i ens preserven del brogit i la dispersió per a exposar-nos més de ple al bat de l'Esperit de Crist, poc confortable, però ca-paç de transformar-nos a nosaltres mateixos en temple de Déu, habita-cle del Senyor.

Si algú, en canvi, s'arrecera als temples de pedres i maons amb la pretensió d'atemperar les exigències de l'Evangeli i creure's dispen-sat de convertir-se, fa del temple un mercat. I la ira de Déu s'abat contra aquesta mena de religió. Jesucrist se'n fa ressò quan pren el fuet i precipita moltons, vedells, taules i canvistes cap a fora de les voltes, escales avall, a la intempèrie. Perquè el temple sigui el que ha de ser. I la ira del Fill de Déu un acte d'amor.

A PROPÒSIT DE LA FESTA D'AVUI

A l'hora de redactar aquestes notes imaginem que la màgia de la te-levisió haurà canviat la imatge de la nostra església parroquial du-rant la gravació del concert dels escolans de Montserrat. En acabar la festa, ens tornarem a quedar amb la foscor de les parets sutjoses i el pes de l'obra inacabada. L'estat de la nostra església parla per fora i per dins dels errors històrics que seguiren a les calamitats de la guerra. I sembla indicar també que la comunitat cristiana real s'ha com desconcertat i no sap ben bé què fer amb l'edifici que l'aixoplu-ga.

Quan hàgim recollit l'assessorament i les informacions que ens són indispensables haurem de parlar-ne seriosament. Anem-nos fent l'ànim d'abandonar tant els deliris de grandesa com la deixadesa i la hipocre-sia. Ens caldrà prendre decisions al nostre abast amb tota energia. Aquí s'hi juga més que l'estètica: es tracta de veure si la nostra co-munitat es disposa a fer front a tots els seus problemes. Els domès-tics també.

MISSA EN SUFRAGI DEL DR. SERRAT

Divendres vinent dia 14, a les vuit del vespre concelebrarem L'Eu carístia en sufragi del Dr. Joan Baptista Serrat, rector que fou d'a questa parròquia i que morí sobtadament divendres passat. Convidem es pecialment els feligresos que l'havien tractat i havien rebut el be nefici de la seva acció pastoral.

RESUM ECONÒMIC DEL MES D'OCTUBRE

entrades		despeses	
col.lecta 1er. diumenge	69.722,50	despeses vivenda.....	52.394,-
col.lectes ordinàries	69.563,--	despeses rectoria.....	18.022,-
suscripcions.....	6.500,--	despeses culte.....	42.587,-
donatius.....	15.352,--	full dominical.....	32.350,-
interessos bancaris.	49.584,--	entregat a "Missions" ...	167.629,-
aportació dels mossens	37.587,--	reparacions diverses ...	35.114,-
donatius per al "Domund"	167.629,--	restauració portal ro- mànic i base parallams..	115.577,-
total entrades.....	415.747,50	total despeses.....	498.673,-
saldo negatiu.....			82.925,50 ptes.

La col.lecta extra de novembre va reunir 628 aportacions que sumen un total de 74.100,- ptes. Moltes gràcies.

LA REIXA, DE FERRALLA A TESTIMONI

Tal com havíem publicat en aquest full, l'inventari de l'any 1939 conservat a l'arxiu de la parròquia afirma que la reixa del portal rò manic va ser dipositada al Museu. Doncs bé, aquests dies m'ha arribat a coneixement que entre la gent gran de Granollers és ben conegut que va ser venuda com a ferralla potser perquè llavors tot just tenia cinc anys, o per l'emvolum i el pes o perquè en aquell moment el ferro anava molt escàs.

M'han dit que la reixa es va vendre juntament amb el ferro vell procedent de la destrucció de l'església. Va adquirir el ferro la fun dició Trullàs i durant molts anys la reixa va quedar perduda al munt del ferro vell, destinat a fondre.

L'apreci del Sr. Trullàs pels treballs de forja la va salvar. Fa pocs anys la va refer -es veu que estava molt deteriorada- i la con serva restaurada.

Fa alegria que no tothom compartís el criteri de destruir les po ques coses que quedaren dretes després de la guerra. Així, mentre una mala sensibilitat feia a troços el portal romànic que havia quedat sencer, una altra sensibilitat rescatava la reixa del foc i la restu rava després.

Per completar la informació, no puc deixar de manifestar que em fan tan respecte els pocs vestigis que ens queden del passat, que si em fos possible compraria la reixa restaurada per posar-la al seu lloc d'origen. Així tothom veuria remarcada la noblesa de les pedres que resten del portal. Aquest estiu les vàrem consolidar i restaurar per què són testimoni de vuit segles d'Església a casa nostra.

Gràcies, doncs, per haver salvat la reixa de la fornal i de l'o- blit.